

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0

27.maj 2013

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-514/11 P og C-605/11 P	Liga para a Proteccao da Natureza m.fl. mod Kommissionen Appel af sag T-29/08 vedr. aktindsigt i miljøesager.	MF	29.05.13
C-336/12	Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser mod Manova A/S Sagen vedrører: Indebærer det EU-retlige ligebehandlingsprincip, at en ordregivende myndighed efter udløb af frist for anmodning om deltagelse i et udbud ikke er berettiget til at rekvirere en i udbudsannoncen krævet oplysning om en ansøgers seneste offentliggjorte balance, når den pågældende ansøger ikke har medsendt en sådan balance i sin ansøgning om prækvalifikation?	MF	06.06.13

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-239/12 P	AbdulbasitAbdulrahim mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (appel) Påstande: Rettens kendelse af 28. februar 2012 ophæves. Det fastslås, at annullationsøgsmålet ikke er uden genstand. Sagen hjemvises til Retten, således at denne kan træffe afgørelse om annullationspåstanden. Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med appelsagen og Rettens tidligere behandling af sagen, herunder de omkostninger, der er blevet afholdt i forbindelse med fremsættelsen af bemærkninger efter anmodning fra	Dom	28.05.13

	Retten.		
C-140/12	<p>Peter Brey mod Pensionsversicherungsanstalt, Wien</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Skal udligningstillægget anses for »en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system« som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område?</p>	GA	29.05.13
C-101/12	<p>Herbert Schaible mod Land Baden-Württemberg</p> <p>Sagen vedrører: Den Europæiske Unions Domstol forelægges spørgsmålene, om a) sagsøgerens pligt til at identificere hvert enkelt dyr i henhold til artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 21/2004 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder; b) sagsøgerens pligt til at identificere hvert enkelt dyr elektronisk i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 21/2004 som affattet ved forordning (EF) nr. 1560/2007 (om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 for så vidt angår datoen for indførelse af elektronisk identifikation af får og geder); c) sagsøgerens pligt til at føre bedriftsregister C i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 21/2004 sammenholdt med bilag B, punkt 2, til denne forordning kan forenes med ranghøjere EU-ret og derfor er gyldig?</p>	GA	29.05.13
C-85/12	<p>Landsbanki Islands HF mod Kepler Capital Markets SA og Frédéric Giroux</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 3 og 9 i direktiv 2001/24/EF om sanering og likvidation af kreditinstitutter fortolkes således, at sanerings- eller likvidationsforanstaltninger over for en finansiel virksomhed som dem, der følger af den islandske lov nr. 44/2009 af 15. april 2009, skal anses for foranstaltninger truffet af en administrativ eller retslig myndighed i disse artiklers forstand? Skal artikel 32 i direktiv 2001/24/EF fortolkes således, at den er til hinder for, at en national bestemmelse som artikel 98 i den islandske lov af 20. december 2002, der forbød eller udsatte ethvert retsskridt mod en finansiel virksomhed fra det tidspunkt, hvor et moratorium trådte i kraft, får retsvirkning over for retsbevarende foranstaltninger, der er truffet i en anden medlemsstat før vedtagelsen af moratoriet?</p>	GA	30.05.13
C-109/12	<p>LaboratoiresLyocentre, Aurillac, Frankrig mod Lääkealanturvallisuus- ja kehittämisskeskusSosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr (herefter direktiv 93/42/EØF) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler som ændret ved direktiv 2004/27/EF (herefter lægemiddeldirektiv 2001/83/EF). 1. Er en definition, der i en medlemsstat er foretaget i henhold til direktiv 93/42/EØF, ifølge hvilken et præparat betragtes som CE-mærket medicinsk udstyr, til hinder for, at en anden medlemsstats nationale kompetente myndighed definerer det pågældende præparat, på baggrund af dets farmakologiske, immunologiske eller metaboliske virkningsmekanismer, som et lægemiddel i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, litra b), i lægemiddeldirektiv 2001/83/EF? 2. Hvis det forudgående spørgsmål besvares benægtende, skal den kompetente myndighed da kun følge procedurerne i lægemiddeldirektiv 2001/83/EF, eller skal man inden påbegyndelsen af proceduren vedrørende klassificering af lægemiddel i henhold til lægemiddeldirektivet følge beskyttelsesklausalproceduren i artikel 8 i direktiv 93/42/EØF om medicinsk</p>	GA	30.05.13

	udstyr eller bestemmelserne i artikel 18 vedrørende ubegrundet CE-mærkning? 3. Er lægemiddeldirektiv 2001/83/EF, direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr eller EU-retten i øvrigt (herunder beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed og forbrugerbeskyttelse) til hinder for, at der på den samme medlemsstats område kan markedsføres præparater med samme ingredienser og samme virkning, dels som lægemiddel i henhold til lægemiddeldirektiv 2001/83/EF, dels som medicinskudstyr i henhold til direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr?		
C-151/12	Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien Påstande: Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 8, artikel 7, stk. 2, artikel 10, stk. 1 og 2, og afsnit 1.3 og 1.4 i bilag V til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (1) af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, for så vidt angår det vandløbsopland på Fællesskabets område, der befinder sig i Spanien, Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.	GA	30.05.13
C-397/11	Erika Jorös mod Aegon MagyarországHitelZrt. Sagen vedrører: Fortolkning af artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler.	Dom	30.05.13
C-488/11	AsbeekBrusse og de Man Garabito mod Jahani BV Sagen vedrører: Fortolkning af bl.a. artikel 6 i Rådets direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler i relation til erhvervmæssig udlejning af boliger, herunder hvorvidt en udlejer, der udlejer en bolig privat skal betragtes som en sælger eller en leverandør i direktivets forstand? Desuden spørges der bl.a. til, hvorvidt en lejekontrakt mellem en erhvervmæssig udlejer og en ikke erhvervmæssig lejer omfattes af direktivet?	Dom	30.05.13
C-512/10	Europa-Kommissionen mod Republikken Polen Sagsøgerens påstande — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, i og bilag II til Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner, med senere ændringer (1), artikel 4, stk. 2, og artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (2), artikel 6, stk. 2, og 3, i direktiv 2001/14, artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/14, sammenholdt med artikel 7, stk. 3 og 4, i direktiv 91/440, med senere ændringer, og artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 1, i direktiv 2001/14. — Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	30.05.13
C-528/11	ZuheyrFreyehHalaf mod Darzhavnaagentsiazabehzantsitepri Ministerski savet Sagen vedrører: 1. Skal artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne, fortolkes således, at den tillader, at en medlemsstat overtager ansvaret for behandlingen af en asylansøgning, når der vedrørende asylansøgeren ikke foreligger sådanne personlige omstændigheder, som kan begrunde anvendelsen af den humanitære klausul i forordningens artikel 15, og når den i henhold til forordningens artikel 3, stk. 1, ansvarlige medlemsstat ikke har besvaret en anmodning om tilbagetagelse i medfør af forordningens artikel 20, stk. 1, idet bemærkes, at forordningen ikke indeholder bestemmelser om overholdelse af det i artikel 80 TEUF omhandlede princip om solidaritet? 2. Hvilket indhold har asylretten i henhold til artikel 18 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med såvel charterets artikel 53 som definitionen i artikel 2, litra c), i og 12. betragtning til forordning nr. 343/2003? 3.	Dom	30.05.13

	Skal artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 343/2003, sammenholdt med forpligtelsen i henhold til artikel 78, stk. 1, TEUF til at overholde folkeretlige instrumenter på asylområdet, fortolkes således, at medlemsstaterne under proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til forordning nr. 343/2003, er forpligtet til at anmode De Forenede Nationers Flygtningehøjkommissariat (UNHCR) om en udtalelse, når der i sidstnævnte akter er anført omstændigheder og konklusioner, hvorefter den i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 343/2003 ansvarlige medlemsstat tilsidesætter EU- retsforskrifter på asylområdet?		
C-300/11	ZZ mod Secretary of State for the Home Department Sagen vedrører: Fortolkning af artikel 30, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.	Dom	04.06.13
C-648/11	The Queen efteranmodning fra MA m.fl. mod Secretary of State for the Home Department Hvilken medlemsstat er i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 343/2003/EF – om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1) – ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om asyl, når en uledsaget mindreårig, som ikke har nogen familiemedlemmer, der befinder sig lovligt i en anden medlemsstat, har indgivet ansøgninger om asyl i mere end en medlemsstat?	Dom	06.06.13
T-279/11	T&L Sugars og SidulAçúcares mod Kommissionen Påstand: Sagen antages til realitetsbehandling i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF og/eller ulovlighedsindsigelsen i henhold til artikel 277 TEUF antages til realitetsbehandling vedrørende forordning nr. 222/2011, forordning nr. 293/2011, forordning nr. 302/2001 og forordning nr. 393/2011. Forordning nr. 222/2011 om ekstraordinære foranstaltninger med hensyn til at bringe sukker og isoglucose uden for kvoten i omsætning på EU's marked med nedsat overskudsafgift i produktionsåret 2010/11 annulleres. Forordning nr. 293/2011 om fastsættelse af tildelingskoefficient, afvisning af yderligere ansøgninger og afslutning af perioden for indgivelse af ansøgninger for disponible mængder af sukker uden for kvoten, der skal sælges på EU's marked med nedsat overskudsafgift annulleres. Forordning nr. 302/2001 om åbning af et toldkontingent for undtagelsesvis import af visse sukkermængder i produktionsåret 2010/11 annulleres. Forordning 393/2011 om tildelingskoefficienten for udstedelse af de importlicenser, der er ansøgt om fra 1. til 7. april 2011 for sukkerprodukter under visse toldkontingenter, og suspension af indsendelse af ansøgninger om sådanne licenser, annulleres. Subsidiært fastslås, at ulovlighedsindsigelsen mod artikel 186, litra a), og artikel 187 i forordning nr. 1234/2007 antages til realitetsbehandling, og disse bestemmelser kendes ulovlige samt at de anfægtede forordninger, der direkte eller indirekte er udstedt med hjemmel i disse bestemmelser, annulleres. EU, der er repræsenteret ved Kommissionen, tilpligtes at erstatte det tab, sagsøgerne har lidt som følge af Kommissionens tilsidesættelse af sine retlige forpligtelser og størrelsen af denne erstatning for det tab, som sagsøgerne har lidt i perioden fra den 1. oktober 2009 til den 31. marts 2011, fastsættes til 35 485 746 EUR samt de øvrige tab, sagsøgerne har lidt efter dette tidspunkt. Alternativt fastsættes erstatningen til et andet beløb, som afspejler det tab, som sagsøgerne har lidt eller vil lide, og som vil blive nærmere fastsat af sagsøgerne i løbet af denne sag, især med henblik på at tage hensyn til fremtidige tab. Der fastsættes renter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats for de primære markedsoperationer på det pågældende tidspunkt, forhøjet med to procentpoint, eller en anden passende sats efter Rettens bestemmelse af det skyldige beløb, fra datoen for dommens afsigelse, og indtil betaling af den skyldige hovedstol sker.	Dom	06.06.13

	Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.		
T-128/12	HTTS mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (2). Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger, navnlig sagsøgerens.	Dom	12.06.13
T-182/12	HTTS mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (2). Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger, navnlig sagsøgerens.	Dom	12.06.13
C-287/12 P	Ryanair Ltd mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: Rettens dom (Femte Afdeling) af 28. marts 2012, forkyndt for appellanten den 29. marts 2012, i sag T-123/09, Ryanair Ltd mod Europa-Kommissionen, ophæves. Det fastslås i henhold til artikel 263 TEUF og 264 TEUF, at en del af Kommissionens beslutning af 12. november 2008 vedrørende statsstøtte nr. C 26/2008 (lån på 300 mio. EUR til Alitalia SpA) annulleres, for så vidt som den ikke anordner tilbagesøgning af støtten fra Alitalias efterfølgere(e) og giver Italien en supplerende frist for at gennemføre beslutningen. Det fastslås i henhold til artikel 263 TEUF og 264 TEUF, at hele beslutningen af 12. november 2009 vedrørende statsstøtte nr. N 510/2008 (salg af Alitalia SpA's aktiver) annulleres. Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Ryanair. Subsidiært, sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling, og afgørelsen om sagsomkostningerne i de to instanser udsættes.	Dom	13.06.13
C-45/12	O.N.A.F.T.S. – Office national d'allocationsfamiliales pour travailleurssalariés mod RadiaHadj Ahmed Sagen vedrører: 1) Under omstændigheder, hvor en tredjelandstatsborger (i den foreliggende sag en algerisk statsborger) mindre end fem år tidligere har fået en opholdstilladelse i en medlemsstat (i den foreliggende sag i Belgien) for uden for ægteskab eller registreret partnerskab at slutte sig til en statsborger fra en anden medlemsstat (i den foreliggende sag en fransk statsborger), med hvem hun har et barn (der er fransk statsborger), er denne tredjelandstatsborger da omfattet af det personelle anvendelsesområde for forordning nr. 1408/71 som familiemedlem til en arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat, med henblik på tildeling af garanterede familiedydelser – hvorved den pågældende tredjelandstatsborger er modtager af ydelserne – til et andet barn, der er tredjelandstatsborger (i den foreliggende sag en algerisk statsborger), selv om hendes samliv med faren til det barn, der er fransk statsborger, i mellemtiden er ophørt? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er denne tredjelandstatsborger eller hendes barn, der er tredjelandstatsborger, under de i det første spørgsmål omhandlede omstændigheder og på grund af, at det barn, der er fransk statsborger, tilhører hendes husstand, da omfattet af det personelle anvendelsesområde for forordning nr. 1408/71 som familiemedlem til en arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat, med henblik på tildeling af garanterede familiedydelser til det barn, der er algerisk statsborger? 3) Såfremt de ovenstående spørgsmål besvares benægtende, har denne tredjelandstatsborger under de i det første spørgsmål omhandlede omstændigheder da i medfør af artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i direktiv 2004/38, sammenholdt med artikel 12 EF (nu artikel 18 TEUF), krav på samme retlige behandling som belgiske statsborgere, så længe hendes opholdsret ikke er blevet tilbagekaldt, således at det er udelukket, at den belgiske stat pålægger hende en	Dom	13.06.13

	<p>betingelse vedrørende varigheden af opholdet med henblik på tildeling af garanterede familieydelse, når denne betingelse ikke skal opfyldes af modtagere, der er belgiske statsborgere? 4) Såfremt de ovenstående spørgsmål besvares benægtende, kan denne tredjelandsstatsborger som mor til en unionsborger under de i det første spørgsmål omhandlede omstændigheder da i medfør af artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder påberåbe sig ligebehandlingsprincippet, således at det er udelukket, at den belgiske stat pålægger hende en betingelse vedrørende varigheden af opholdet med henblik på tildeling af garanterede familieydelse til et andet af hendes børn, der er tredjelandsstatsborger, når denne betingelse vedrørende varigheden af opholdet ikke skal opfyldes med hensyn til et barn, der er statsborger i en EU-medlemsstat?</p>		
C-170/12	<p>Pinckney</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at i tilfælde af en påstået krænkelse af ophavsrettigheder gennem det indhold, der er lagt ud på internettet på et websted - har den person, der føler sig krænkede, mulighed for at anlægge erstatningssag ved retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område et indhold, der er lagt på internettet, er tilgængeligt eller har været tilgængeligt, med henblik på at opnå erstatning for den skade, der er forårsaget på netop den medlemsstats område, hvor den ret, hvorved sagen er anlagt, er beliggende, eller - er det desuden en betingelse, at dette indhold henvender sig til eller har henvendt sig til offentligheden på denne medlemsstats område, eller at der kan udpeges andre tilknytningsmomenter? 2) Skal spørgsmål 1) besvares på samme måde, når den påståede krænkelse af ophavsrettigheder ikke skyldes, at et ikke-fysisk indhold er blevet lagt på nettet, men ligesom i det foreliggende tilfælde skyldes udbuddet på internettet af et fysisk medium, der gengiver dette indhold?</p>	GA	13.06.13
C-193/12	<p>Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1 og 4, i og bilag I til Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, idet den ikke som sårbare zoner har udpeget flere zoner med overfladevand og grundvand, der har for højt indhold af nitrater og/eller eutrofiering eller risiko herfor.</p> <p>Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	13.06.13
C-291/12	<p>Schwarz</p> <p>Sagen vedrører: Er artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1, af 29.12.2004), som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 (EUT L 142, s. 1, af 6.6.2009), gyldig?</p>	GA	13.06.13
C-386/11	<p>Piepenbrock mod Kreis Düren</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter?</p>	Dom	13.06.13